

**Iz komentara poznate novinarke Gabrijele Galić
("Novi list", srijeda, 29. studenoga 2006.)**

"Bez obzira na uspjeh štrajka u kojem je sudjelovalo 95 posto obrazovnog sustava i zahvaljujući kojem se sustav izborio za bolja primanja, nezadovoljstva ima.

U pregovorima su svi gubitnici i dobitnici. Oni koji nešto traže ističu maksimum zahtjeva, a oni koji bi na te zahtjeve trebali odgovoriti nude minimum. Kada bi se oni koji traže izborili baš za svaku sitnicu svog programa, nešto u toj priči ne bi bilo u redu. Dogovor nakon pregovora i štrajkaških pritisaka je kompromis. U kompromisu obje su strane i zadovoljne i nezadovoljne. Naravno, obrazovni sindikati sretniji bi bili da su uspjeli dogovoriti petogodišnje usklađivanje plaća jer je to ono što su od starta tražili. Izborili su se za šestogodišnje, što je još uvijek bolje od ničeg ili od deset i sedam godina o kojima je Vlada zborila.

Zadovoljavajući kompromis postignut je i zbog snage obrazovnog sustava koji se četiri dana digao na noge. No, da se štrajk produžio na ovaj tjedan sindikati i njihovo članstvo počeli bi gubiti podršku javnosti. A s gubljenjem podrške javnosti, lagano bi opadala i njihova pregovaračka pozicija. Pa je i pitanje, na što bi recimo koncem ovog tjedna sindikati morali pristati.

Štrajkaška baza navodno je nezadovoljna onim što je sindikalno čelništvo ispregovaralo za njih. Kao, nisu dobili ništa što ne bi dobili i da štrajka nije bilo.

Međutim, tko god misli da u godini dana može nadoknaditi ogroman zaostatak u plaćama, živi u prošlosti. Vremena "iskrcavanja" novca bez ikakva razmišljanja, ili samo s mišlju očuvanja socijalnog mira, odavno su prošla."